

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/2127-0/2017	
Fővárosi Törvényszék	
Budapest	
Markó utca 27.	
1055	
Érkezett: 2017 NOV 23.	<i>1206</i>
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 7 db	<i>du</i>

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett: 2017 -11- 03	<i>22</i>
PÉLDÁNY: 2	<i>iv. + bou ték</i>
MELLÉKLET: 4	KÖZTÜK: —
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON: 25376/14.	<i>35</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (1082 Budapest, Üllői út 46. II/17.; tel/fax: 1/303-67-39; e-mail: mestercsaba@index.hu) a **Gyermekrák Alapítvány** (1084 Budapest, Rákóczi tér 10.) **indítványozó F/1** alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva a **Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.22.094/2016/10. számon** meghozott – **Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 32.Pf.20.570/2016/4-II. számú** ítéletét részben hatályon kívül helyező, valamint a **Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 5.P.25.376/2014/13. számú** ítéletét részben megváltoztató – ítélete ellen – törvényben megszabott határidőn belül – az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.22.094/2016/10. számon meghozott ítélete (és a felülvizsgálati eljárásban a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.570/2016/4-II. számú részben hatályon kívül helyezett ítélete) Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Alaptörvény

„XXVIII. cikk

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

I. Eljárási jogi nyilatkozatok

A Kúria Pfv.IV.22.094/2016/10. számú, a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.570/2016/4-II. számú ítéletét részben hatályon kívül helyező, valamint a Fővárosi Törvényszék 5.P.25.376/2014/13. számú ítéletét részben megváltoztató ítéletét a panaszos jogi képviselője 2017. augusztus 31. napján vette át, így a 2011. CLI. törvény, az Alkotmánybíróságról (a továbbiakban: **Abtv.**) 30.§ (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül – hivatkozással a 1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozatra az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 28.§ (1) bekezdésének második mondatára – kerül megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék útján.

Abtv.

„30.§ (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül (...) lehet írásban benyújtani.”

1001/2013. (II.27.) AB Tü.

„28.§ (1) (...) A határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján hivatali időben benyújtották vagy ajánlott küldeményként postára adták. (...)”

Abtv.

„53.§ (1) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26.§ (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27.§-ára alapítom.

Alaptörvény

„24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság (...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

Abtv.

„27.§ Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát az ügy érdemében hozott döntés sérti, és az indítványozó a felülvizsgálati kérelem tárgyában a Kúria által meghozott ítélettel kimerítette jogorvoslati lehetőségeit az alábbiak szerint.

II. Tényállás

A Gyermekrák Alapítvány indítványozó 1997. évben alapított szervezet, amelynek alapító okiratában rögzített célja a daganatos betegségben szenvedő gyermekek, és családjaik segítése. Az Index.hu Zrt. által üzemeltetett Index elnevezésű internetes portálon 2013. decemberétől kezdődően számos, az indítványozóval foglalkozó cikk jelent meg, amelyek olyan közléseket is tartalmaztak, amelyeket az indítványozó sérelmesnek, jóhírnevét sértőnek talált.

Ezen okból az indítványozó az internetes portál üzemeltetője ellen keresetet indított, amely ügyben az **elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 5.P.25.376/2014/13. számon meghozott ítéletének rendelkező része szerint;**

„A bíróság megállapítja, hogy az alperes az alábbi közléseivel megsértette a felperes jó hírnevét:

A 2013. december 17-én megjelent cikkből: >6.000.000.- Ft-ból (ezt vettük a betegszállításra költött pénz éves átlagának) így 5.500.000.- Ft-ot költhetne üzemanyagra az alapítvány, ami meglehetősen

sok fuvarra elég, 5.000.000.- Ft-ból kb. 137.000 km tehető meg, ez betegenként 137.000 km évi összúttal számolva 655 km megtett utat jelent.<

>A Gyermekrák Alapítvány is azon szervezetek közé tartozik, amelyek több 10.000.000.- Ft-ot költöttek eddig reklámra, miközben arányaiban jóval kevesebbet valódi célokra. 1 milliárd Ft-nyi 1%-os adományból csak töredékét kaphatták meg a rászoruló a KEHI nyomozása alapján<

A 2013. december 18-án megjelent alperesi cikkből:

>A daganatos gyerekeket gyógyító hálózat az elmúlt 2 évben összesen 16.000.000,- Ft-ot kapott.<

>Ki kell mondanunk, hogy az alapítványok többségénél minden rendben, de van pár alapítvány, amelyek csal.<

A 2014. január 17. napján megjelent cikkből:

>Hütlén kezelés miatt nyomoznak a Gyermekrák Alapítvány ellen.<

A 2014. január 20-án megjelent cikkből:

>Ködösít a Gyermekrák Alapítvány.<

>Ismeretlen tettes ellen, hütlén kezelés gyanújával indított nyomozást ellenük a rendőrség.<

A 2014. február 10. napján megjelent alperesi cikkből:

>Tudomásunk van arról, hogy az alapítvány támogatja a betegeket havi 5.000.- Ft adománnyal, de csak azokat, akik rendszeresen elmennek átvenni az adományt az alapítványhoz.<

A bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltja és kötelezi, hogy 15 napon belül saját hírportálján kiemelt helyen jelentessen egy közleményt, melyben sajnálkozását fejezi ki a Gyermekrák Alapítvány jó hírnevét sértő, az ítélet rendelkező részében írt kijelentései miatt, melyek valótlan tényeket állítottak, híreszteltek, való tény hamis színben tüntettek fel.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 7.000.000.- (hétmillió) Ft nem vagyoni kártérítést ennek 2014. február 10. napjától számított törvényes kamatait és 350.000,- Ft (háromszázötvenezer) Ft + Áfa perköltséget.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Az alperes köteles az állam javára az adóhatóság felhívása útján megtéríteni 420.000.- (négy százhuszezer) Ft le nem rótt kereseti illetéket, a további 180.000.- (egyszáznyolcvanezer) Ft kereseti illeték az állam terhén marad.”

Az elsőfokú ítélet ellen az internetes portál üzemeltetője, vagyis az alperes terjesztett elő fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához, amely bíróság az ítéletet megváltoztatta és 32.Pf.20.570/2016/4-II. számú ítéletének rendelkező része szerint;

„A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes a felperes jóhírnevét azzal sértette meg, hogy az általa üzemeltetett internetes hírportálon a 2013. december 17-én közzétett >Saját mentőben ülve kerül a dugót< című cikkében az alapítvány által betegszállításra költött összeg éves átlagával kapcsolatos egyszerűsített számításával azt a hamis látszatot keltette, hogy a felperes pazarló gazdálkodást folytat.

Megsértette továbbá a felperes jóhírnevét azzal, hogy az ugyancsak 2013. december 17-én megjelent >Keményen nekiment a Gyermekrák Alapítványnak az Emmi< című cikkben valótlanul híresztelte, hogy >...a Gyermekrák Alapítvány is azon szervezetek közé tartozik, amelyek több 10 millió forintot költöttek eddig reklámra, miközben arányaiban jóval kevesebbet valódi célokra<, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy a felperes bevétele jelentős részét nem közhasznú célokra fordítja. Megsértette továbbá a felperes jóhírnevét azzal is, hogy ugyanígy valótlanul állította, hogy >... egymilliárd forintnyi egyszázalékos adományból csak töredékét kaphatták meg a rászoruló a Kehi nyomozása alapján.<

Megállapítja a másodfokú bíróság, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy az index.hu internetes hírportálon a 2013. december 18-án megjelent >Mire és hogyan költ a Gyermekrák Alapítvány?< című cikkben azt a valós tény, hogy >...a daganatos gyerekeket gyógyító hálózat az elmúlt két évben 16 millió forintot kapott...< abban a hamis színben tüntette fel, hogy ebben az időszakban a felajánlott összegből csupán ennyit fordított a felperes a daganatos gyerekeket gyógyító kórházak támogatására.

Megállapítja a másodfokú bíróság, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy a 2014. február 10. napján megjelent >Kért, de nem kapott támogatást a Gyermekrák Alapítványtól a Tűzoltó utcai klinika< című cikkben valótlanul híresztelte, hogy >...az alapítvány támogatja a betegeket havi 5000 forint adománnyal, de csak azokat, akik rendszeresen elmennek átvenni az adományt az alapítványhoz<.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül az ítélet megállapítást tartalmazó rendelkező részét az index.hu hírportál nyitóoldalán 15 napon keresztül tegye közzé.

Kötelezi a másodfokú bíróság az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.500.000 (kettőmillióötszázezer) forintot, valamint ezen összeg után 2014. február 10. napjától a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

A másodfokú bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

Ezt meghaladóan a másodfokú bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 480.000 (négy száznyolcvanezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 600.000 (hatszáz ezer) forint kereseti illetékből az alperes 150.000 (százötvenezer) forint, míg az 560.000 (ötszázhatvenezer) forint fellebbezési illetékből 200.000 (kétszáz ezer) forintot az alperes köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni. A fennmaradó 450.000 (négy százötvenezer) forint kereseti és 360.000 (háromszázhatvenezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.”

A jogerős ítélet ellen ismét az internetes hírportál üzemeltetője, vagyis az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a Kúriához, valamint a felperes, vagyis az indítványozó élt csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel. A Kúria Pfv.IV.22.094/2016/10. számú ítéletének rendelkező része szerint;

„A Kúria a jogerős ítéletet részben – az eljárási költségre és az illetékre is kiterjedően – hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperest terhelő nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000 (egymillió) forintra és járulékaira leszállítja.

Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A peres felek maguk viselik az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségüket.

A le nem rótt 1.635.000 (egymillió-hatszázharmincötezer) kereseti, fellebbezési, felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetékből az alperes 817.500 (nyolcszáz tizenhétézer-öt száz) forintot köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni, míg a fennmaradó 817.500 (nyolcszáz tizenhétézer-öt száz) forint illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak.”

Az indítványozó a Kúria előtt folyamatban volt felülvizsgálati eljárás befejezésével a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, a Kúria ítélete ellen további jogorvoslatnak helye nincs, továbbá, mivel az indítványozó, mint felperes vett részt a peres eljárásban, így közvetlen érintettsége az ügyben fennáll.

III. Alaptörvény-ellenesség

Mint ahogyan az ügyben született ítéletek rendelkező részéből kitűnik **az eljárt bíróságok az indítványozó részére (a per alperese által) fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét bírósági fokról-fokra változtatták meg, szállították azt le**, így;

- az elsőfokú bíróság 7.000.000,- Ft-ot;
- a másodfokú bíróság 2.500.0000,- Ft-ot;
- a Kúria 1.000.000,- Ft-ot ítélt meg az indítványozó részére.

Előadom, hogy a Kúria, illetve a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során járt el Alaptörvény-ellenesen az alábbiak szerint.

Alkotmányjogi panaszomban a kifejezett kérelem körében előadtam, hogy a megjelölt bírói ítéletek az Alaptörvény XXVIII. cikkében deklarált, tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértik az indítványozónak. A Kúria, valamint a Fővárosi Ítéltábla hivatkozott ítéletei azonban részben más okból Alaptörvény-ellenesek, ezért a két ítélet kapcsán külön kívánom az alapjogsérelmet bemutatni.

I. Kúria ítélete:

A Kúria ítéletének indokolása szerint a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján részben – a nem vagyoni kártérítést érintően – hatályon kívül helyezte a jogerős ítéletet, valamint a Pp. 253.§ (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta.

Pp. „275.§ (4) Ha a határozat – a (3) bekezdésben foglalt eljárási szabály megsértésének kivételével – jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljárt első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.”

Pp. „253.§ (2) Ha az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, a másodfokú bíróság ezt helybenhagyja, ellenkező esetben az elsőfokú bíróság ítéletét egészben vagy részben megváltoztatja, illetőleg közbenső ítéletet vagy részítéletet hoz.”

A Kúria tehát a jogerős ítéletet csakis egy vonatkozásban, mégpedig a nem vagyoni kártérítés **ÖSSZEGERŐSÍTÉSÉNEK** kapcsán helyezte hatályon kívül, és szállította le annak mértékét, mivel álláspontja szerint; „[30] A Kúria egyetértett a másodfokú bíróság által a felperest ért hátrány megítélésénél figyelembe vett szempontokkal, azok alapján azonban – figyelemmel az alábbiak szerint értékelt további körülményekre is – a jogerős ítélet által megállapított nem vagyoni kártérítés összegét eltűzöttnek találta.

[31] (...) Mindezek a szempontoknak a figyelembe vételével és a perben rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206.§ (1) bekezdése szerinti mérlegelésével a Kúria úgy ítélte meg, hogy 1.000.000 forint alkalmas a felepresnél a jogsértéssel összefüggésben bekövetkezett hátrányok megfelelő kompenzálására.”

Ahogy maga a Kúria is fogalmaz tehát ítéletének indokolásában mérlegeléssel jutott arra a következtetésre, hogy a jogerős ítélet által megállapított nem vagyoni kártérítés eltűzött volt.

Álláspontom szerint azzal, hogy a Kúria tisztán mérlegelési jogkörbe tartozó kérdésben helyezte részben hatályon kívül a jogerős ítéletet, megsértette a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó törvényi rendelkezéseket. **A Pp. 275.§-a szerinti szabályozás értelmében ugyanis a felülvizsgálati eljárásban már nincsen helye se bizonyítás felvételének, se a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének,** vagyis csak és kizárólag a Pp. 206.§ (1) és (3) bekezdésében foglalt mérlegelés (újbóli) elvégzésének.

Pp. „206.§ (1) A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. (...)

(3) A bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét, ha a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg.”

A Kúria ítéletének meghozatalakor tehát sértette az általa is felhívott Pp. 275.§ (4) bekezdését, valamint a Pp. 275.§ (1) valamint (3) bekezdését, mivel ezen legutóbbi törvényhely alapján **nem volt (ÉS MAGA A KÚRIA SEM JELÖLT MEG) olyan jogszabályt, amelyet a jogerős ítélet sértett volna.**

Pp. „275.§ (1) A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. (...)

(3) Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.”

Azon, a hivatkozott jogszabályhelyekben lefektetett követelménynek, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének a felülvizsgálati eljárásban nincsen helye, megfelel a vonatkozó bírói gyakorlatnak, így többek között;

BH 2012.7.179

„Felülvizsgálati eljárásban – annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt – nincs helye bizonyítás felvételének a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének [2003. évi XCII. tv. 97.§, 109.§, 1952. évi III. tv. 206.§, 221.§, 270.§, 275.§]. (...)

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárás során nincs lehetőség.”

BH 2002.1.29

„A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. (...)

A felperes a jogszabálysértést abban jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem a Pp. 206.§-a (1) bekezdése szerint mérlegelte, így téves következtetés alapján hozta meg ítéletét.

A Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A Pp. 275.§-ának (1) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt, a felülvizsgálati eljárásban azonban a bizonyítékok felülmérlegelésének, továbbá bizonyítás felvételének nincs helye. Ezért a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy milyen bizonyítékok álltak az eljárt bíróságok rendelkezésére, azokat a másodfokú bíróság okszerűen mérlegelte-e.”

A Kúria azonban a másodfokú bíróság által a felperest ért hátrány megítélésénél figyelembe vett szempontokkal egyetértett (ítélet 30. pontja szerint), és ezután következő indokolásában sem jelölt meg olyan konkrét jogszabályt, amelyet a jogerős ítélet sértett volna. A konkrét jogszabály megjelölése nélkül azonban álláspontom szerint a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, a nem vagyoni kártérítés összegének megváltoztatására, leszállítására sem lehet lehetősége a Kúriának a felülvizsgálati eljárás során.

Ily módon az indítványozó Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog sérült, mivel abba beletartozik, hogy a bíróság az eljárásukra vonatkozóan, törvényekben lefektetettek alapján ítéelkezzenek, így a törvények (jelen esetben a Pp. felhívott szakaszai) által kijelölt hatáskörüket ne lépják túl.

A Kúria ítélete tehát azért sérti a panaszos Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogát, mert:

=> a tisztességes eljárás csak akkor valósul meg, ha a bíróság az eljárására vonatkozó törvényeknek megfelelően jár el;

=> a Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Kúriától jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni;

=> a Pp. 275.§ (3) bekezdése értelmében, ha a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, akkor a Kúriának a megtámadott ítéletet hatályában fenn kell tartania;

=> amennyiben az előzőek szerinti jogszabálysértést a Kúria nem állapít meg, úgy a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek nincsen helye a felülvizsgálati eljárásban;

=> azonban a Kúria ítéletének indokolásában foglaltak alapján is – tiltott – (felül)mérlegeléssel jutott arra a következtetésre, hogy a jogerős ítélet által megállapított nem vagyoni kártérítés összege eltúlzott, és helyezte ebben a részben hatályon kívül a jogerős ítéletet.

Fővárosi Ítélető tábla ítélete:

A Fővárosi Ítélető tábla – többek között – az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés összegét változtatta meg, azt 7.000.000,- Ft és kamatairól 2.500.000,- Ft és törvényes késedelmi kamataira szállította le. Ebben a körben a másodfokú bíróság az összecszerűség kapcsán kiemelte indokolásában, miszerint;

„A felperes által igényelt nem vagyoni kártérítés összegét a másodfokú bíróság 2.500.000 forintban állapította meg. (...) A személyiségi jogi perekben kialakult bírói gyakorlatra is tekintettel annak meghatározásakor figyelembe vette a másodfokú bíróság a perben megállapított jogsértések jellegét, súlyát. Azt, hogy a felperes nem természetes személy, ezért jóhírnevének sérelme más jellegű hátrányt okoz. Az inkább közelít a gazdálkodó szervezetek üzleti jóhíréhez, melynek sérelme esetén a

ténylegesen kimutatható, bizonyítható vagyoni hátrány a hangsúlyos.” – ítélet 11. oldal 3. bekezdésében –

Álláspontom szerint a Fővárosi Ítéltábla ezen a ponton a mérlegelés alapján megállapított nem vagyoni kártérítés összegének megállapítása során **olyan szempontot tartott kiemelkedő fontosságúnak (az indítványozó természetes, vagy jogi személy), amely körülménynek a jóhírnév sérelme okán fizetendő nem vagyoni kártérítésre az adott esetben nem lehetne döntő hatása.**

Ebben a körben a jelen ügyben alkalmazandó Ptk. a jogi személyekkel kapcsolatban valóban tartalmaz szűkítést, miszerint;

Ptk. „75.§ (2) A személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a **jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve ha a védelem – jellegénél fogva – csak a magánszemélyeket illetheti meg.**”

Mivel azonban ahhoz nem férhet kétség, hogy a jóhírnév megsértése okán a jogi személy, így az indítványozó alapítvány is igényelhet védelmet, és ennek következtében a kártérítés szabályai szerint nem vagyoni kártérítést is, ezért **minden alapot nélkülöz azon szempont figyelembe vétele, hogy a személyiségi jogában megsértett fél természetes-, avagy jogi személy.** A jelen esetben továbbá az indítványozó nem gazdasági tevékenység végzésére (és így profit realizálására) létrehozott jogi személy, hanem éppen ellenkezőleg, egy közérdekű, nonprofit cél érdekében működő alapítvány. Ahogyan a Fővárosi Ítéltábla ítéletének indokolásában is fogalmaz; „A felperes súlyos betegséggel élő gyermekek részére felajánlott kiemelkedő nagyságrendű adományok felett rendelkezett. Ezen rendelkezésének valóságghú bemutatása kiemelt érdeke, mely az alperes tevékenysége folytán sérült.”

A nem vagyoni kártérítés meghatározásakor tehát nem az indítványozó jellegének (természetes vagy jogi személy), hanem a jogsértés jellegének, és a jogában megsértett személy körülményeiben bekövetkezett változásoknak van döntő jelentősége. Amennyiben pedig az adott esetben, az adott körülmények között a valótlan tényállítások, híresztelések az adott jogalanyról kialakult közfelfogás rombolására alkalmasak, akkor a jogsértés súlyos, és így ennek a nem vagyoni kártérítés összecszerúsége tekintetében is jelentősége van.

Sem a másodfokú bíróság, sem a Kúria nem vitatta azon az elsőfokú bíróság által ítéletének indokolásában tett megállapítást, miszerint;

„Jelen perben az alapítvány a jóhírnév megsértése miatt csak nem vagyoni kártérítést kért. Tény azonban, hogy az előző évhez viszonyítva jelentős vagyoni hátrányt is elszenvedett az alapítvány, mintegy 150 millió Ft-al kevesebb felajánlás érkezett. Ebben mérhető, itt csapódott le az alperesi sajtóközlések hatása, amely alapjaiban rendítette meg azt a közbizalmat, amit a eddig sikeresen működő alapítvány élvezett.” – 12. oldal 5. bekezdés –

Amennyiben pedig az igaz, hogy az indítványozó a vele szemben tanúsított, személyiségi jogát sértő eljárás okán ilyen nagyságrendben szenvedett el vagyoni hátrányt, akkor álláspontom szerint **teljességgel okszerűtlen mérlegelés útján jutott arra a következtetésre a másodfokú bíróság, hogy az általa megítélt összegű nem vagyoni kártérítés alkalmas a jogsértés kompenzálására.**

Ebben a körben hivatkozni kívánok továbbá arra, hogy a folyamatban volt perben a legutolsó, indítványozó személyiségi jogát sértő cikk 2014. februárjában jelent meg, így a perben még (egy hónap híján) nem volt hatályos a 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről. Mindazonáltal az (Új) Ptk. a nem vagyoni kártérítés jogintézményének helyébe a sérelemdíjat léptette, **amellyel már a nem vagyoni kártérítés alatt a haladó bírói gyakorlat által alkalmazott szempontokat emelte törvényi**

szintre, mint amelyeket az összecszerűség kapcsán a bíróságnak értékelnie kell, ezek pedig különösen az alábbiak;

- a jogsértés súlya;
- ismétlődő jellege;
- a felróhatóság mértéke;
- a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatása (Új Ptk. 2:52.§ (3) bekezdése értelmében).

A bíróságnak tehát a nem vagyoni kártérítés összecszerűségének megállapítása során is figyelemmel kellett volna álláspontra szerint lennie ezekre a szempontokra (hiszen azok a haladó bírói gyakorlatot átvéve kerültek bele az új Polgári Törvénykönyvbe, és már a sérelmezett cikkek megjelenésekor is szerepeltek az elfogadott törvényben – hatálybalépésre is a megjelenés után egy hónappal sor került), és azok alapján a Fővárosi Ítéltábla által meghatározott nem vagyoni kártérítési összeg okszerűtlenül alacsonyan lett megállapítva.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete tehát azért sérti a panaszos Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljárásához való jogát, mert:

=> a tisztességes eljárás csak akkor valósul meg, ha a bíróság az eljárására vonatkozó törvényeknek megfelelően jár el;

=> a Ptk. 75.§ (2) bekezdése értelmében személyiségi jogai védelme érdekében a jogi személy – megjelölt kivételtől eltekintve – ugyanazon követelésekkel léphet fel a jogsértővel szemben, mint a természetes személy;

=> a jogi személy indítványozó tehát a kártérítés általános szabályai szerint követelhetett nem csak vagyoni-, hanem nem vagyoni kártérítést is (továbbá a bíróságnak a megjelölt szempontokra kellett volna különösen figyelemmel lennie az összecszerűség meghatározásakor);

=> a Fővárosi Ítéltábla mégis – külön törvényi rendelkezés ellenében – a vagyoni kárt tekintette hangsúlyosnak, és így nem volt figyelemmel arra, hogy az indítványozó egy nonprofit közhasznú tevékenységet folytató szervezet, és erre hivatkozással tekintette eltúlzottnak az elsőfokú bíróság által megítélt nem vagyoni kártérítést.

Az előadottak alapján a sérelmezett bírósági döntések Alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a bírósági döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2017. október hó 30. napja

Tisztelettel,

Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda

Mellékletek:

- F/1 alatt ügyvédi meghatalmazás
- F/2 alatt Fővárosi Törvényszék 5.P.25.376/2014/13. sz. ítélete
- F/3 alatt Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.570/2016/4-II. sz. ítélete
- F/4 alatt Kúria Pfv.IV.22.094/2016/10. sz. ítélete

DR. MESTER CSABA
Ügyvédi Iroda
1082 Budapest, Üllői út 40. IV/17.
Tel./fax: 303-6739